

BOYUN EGME

HAFTALIK SIYASİ GAZETE ■ 26 EKİM 2018 CUMA ■ 1 TL

Flormar'ın güzellik formülü: DİRENİŞ VE DAYANIŞMA

Petrol – İş sendikası ve Nâzım Hikmet Kültür Merkezi direnişleri 160 günü devirmiş olan Flormar işçileriyle dayanışma amaçlı bir gece düzenledi. Cargill'den, BMS Metal'den, Üçüncü Havalimanı İnşaatı'ndan, Anı Tur direnişinden işçilerle, banka çalışanları, belediye işçileri, işçi avukatlar, neredeyse her sektörden emekçiler buluştu. Sanat emekçileri de... • Sf4



HAKKINI İSTEYEN HAKKINI ALIR

"Olsa dükkan senin". Patronların gözde sözlerinden birisi budur. Onlar da istemez mi işçinin hakkını vermeyi! İstemezler mi işçi de çoluğu çocuğu ile tatil yapsın, bakkala kasaba borçlanmasın, çocuklarına kitap alsın, bilgisayar alsın, pahalı oyuncaklar alsın! "Ama işte kriz var."
"Olsa dükkan senin" der patron, "Biliyorsunuz arkadaşlar, kriz var, zor durumdayız bir sürü şirket konkordato ilan etti, kapattı. İşçileri de ortada kaldı. Elimizden bu kadar geliyor" böyle der ve milyonluk cipine şoförünün açtığı kapıdan binip, Elit Konaklar Wonderlife villalarındaki saray yavrusu evine doğru yollarını.
İşin aslı şudur: Patron parayı işçiye vermediği paradan kazanır! Yeter ki bahanesi olsun: Daha az verirse daha çok kazanır.
Kriz mi? Geçiniz! Sıkıya gelince nasıl kesenin ağzını açıyorlar görüyoruz.

BENİM HAKKIM YOK, BİZİM HAKKIMIZ VAR

Patronlar bencildir. Fitratlarında var: Bencillik patrona kazandırır. Buna rağmen yeri geldiğinde sen ben kavgasını bırakıp, sınıf olarak hareket ederler. Karşılığın işçi sınıfı çıktığında mesela! İşçi için durum farklıdır: Bencillik kaybettirir. Patron sınıfı onun için işçilere hep bencillik aşılama çalışır. İşçiler karşılığın birlik olup çıktığında solukları kesilir, o yüzden her bir işçiye bunu söylerler: Senin durumunu ayrıca ele alacağız, merak etme.
İstemez, hiç lüzumu yok. Biz durumumuzu hep birlikte ele alacağız.

Güzelliğin sırrı

Flormar işçileri böyle anlatmıştı BELGE: FLORMAR FİLMİNDEN



"Ben daha önce bir grev yaşamadım gördüğüm zaman da tebessümlü bakardım. Gerçekten hani, bunlar n'apıyorlar, niye böyle yürüyorlar, niye grev yapıyorlar, niye direniş yapıyorlar, ama şimdi öyle değil."
"Bana çok değişik geliyordu. Görmediğim için çok değişik geliyordu. Acaba bu insanlar ne için yapıyor diye düşünüyordum, düşünmüyor değilim. Ama şu anki duruma baktığım zaman yani gerçekten haklıymış, devam etsinler diyorum."
"Aygaz diye bir fabrika vardı, yürüyüş yapıyorlardı. Biz de sabah vardiyasından geliyorduk baktım işçiler yürüyüş yapıyor, 'Herhalde' dedim, 'insanlar haklarını alamadılar ya da maaşlarını alamadılar, bu yüzden' dedim 'yürüyüşe çıktılar, helal olsun onlara' İçimden dedim, kendi kendime söyledim."
"Hani gelir geçerdik, çok fazla bir şey olmazdı. Gördüğümüz zaman bir yerde bu tarz bir eylemlilik durumunu sadece 'a'n oluyor' diye bakardık. Ama şu anda çok bilinçliyiz. Şu anda kesinlikle hani herhalde hemen onların arasına katılıp onlara destek veririz."



UMUT BULAŞICIDIR

Anı Tur'da karın tokluğuna çalıştırılıp sonra da "şirket batıyor" denilerek kapının önüne konulan işçiler hoş bir sürpriz yaptı: Mücadele ettiler ve haklarını aldılar. Flormar'ın, Cargill'in, Amasra'da bir maden inşaatında vincin tepesinde direnen işçilerin beslediği bir iklimde, güçlü bir dayanışmayı arkalarına alıp patronu sıkıştırdılar. İşçileri yok sayan, masaya oturmak ne, telefonlarına yanıt vermeyi bile zül gören Anı Tur patronu işçilerle ve avukatları ile anlaşmak zorunda kaldı.
Patronların Ensesindeyiz Dayanışma, Haberleşme ve Mücadele Ağı'nın duyurulduğu günlerde oldu bunlar.
Şimdi ağa Anı Tur'un başka çalışanlarından haberler yağıyor. Belki haftalar önce yediği patron kazığını çaresizce sindirmeye zorlanmış emekçiler, "Benim de hakkım yendi, ben de hakkımı almak istiyorum" diyor.
Patron karşısında kendini güçsüz ve çaresiz hisseden işçilere şimdilerde umut bulaşıyor: Çok olan biziz ve güçlü olmak için örgütlü olmamız yeterli.



PATRONLAR ÇİRKİNDİR

Flormar'da işçiler sendikalı olmak istediler. Fabrikayı Petrol-İş Sendikası'na örgütledikleri sırada patron harekete geçti. Gözdağı vermek için sendikalaşmada öne çıktığını düşündüğü işçileri işten çıkarttı. İşten çıkartılanlar fabrika önünde direnişe geçtiğinde içeriden de büyük bir desteği arkalarına aldılar. Patron, direnişçi işçilere selam vereni işten atarak fabrikaya hakim olacağını düşündü. Kısa sürede işten çıkarılan işçi sayısı 150'ye yaklaştı.

İşçiler fabrika bahçesine çıktıklarında dışarıdaki direnişçi arkadaşlarıyla göz göze geliyordular. El sallayanı, selam vereni işten atmak yetmiyordu, parmaklıklar saç plakalarla kaplandı, duvarlar yükseltildi.

İşçi düşmanı patron çirkinleştikçe ürünleri de çirkinleşti. 15 yıllık işçiyi çıkartıp üretimi taşeronla yapmaya kalkınca kalite sorunları baş gösterdi. Kozmetik markası Flormar'a müşteri şikayetleri yağmaya başladı.

Tek yapmaları gereken işçinin hakkını vermektir. Sendikalaşma hakkını. Hakkını arama hakkını!

Flormar bu çirkinliğinden zararlı çıktı.

Ama çirkinlikte ısrarlı; Gebze Organize Sanayi Bölgesi'nin diğer patronları belli ki onu teşvik ediyor: Aman fabrikaya sendika sokma. Kötü örnek olur. Durumu idare et, arkandayız. Zararını karşılamaya da hazırız!

Patronlar: Çirkin bir sınıf ama sınıf olmanın gereğini yapıyorlar.

İşçilerse direndikçe güzelleşiyor. Onlar birlikte hareket edince sınıf olduklarını görüp gösterdikçe güzelleşiyorlar.

Gebze Organize Sanayi Bölgesi'nde onlarca fabrikada binlerce işçi Flormar'da direnen kardeşlerini izliyor. Flormar değil direniş güzelleştiriyor. Direnen işçiler tüm işçileri güzelleştiriyor.

Çirkin düzen ve onun çirkin sahipleri en çok bundan korkuyor.

TKP İSTANBUL İL BAŞKANI AYDEMİR GÜLER SORULARIMIZI YANITLADI

“Önce işçi sınıfı, önce parti”

Parti sınıfın içinde örgütlenecek ve sınıfın hareketini örgütleyecek. Burada dışavurumculuğa, gösterişçiliğe yer yok. İşçi sınıfının esas örgütlenme düzlemi partidir ve gösterişçilikten uzak durmamız bu doğrudan vazgeçmenin değil bu doğruya ısrarlı olmanın bir sonucudur.

Türkiye Komünist Partisi Parti Merkez Konseyi üyesi ve İstanbul İl Başkanı Aydemir Güler'le Flormar işçilerinin dayanışma gecesinin hemen ardından bir söyleşi yaptık.

TKP'nin Patronların Ensesindeyiz sloganı ile tanımladığı hat ve bununla bağlantılı çalışmalar var. Bu arada TKP'nin, çoğuyla bağlantılı olduğu işçi hareketleri kendini göstermeye başladı. Gebze'de yapılan Flormar işçilerinin dayanışma gecesi var. Siz de katıldınız. Neler oluyor? Krizle birlikte işçi hareketinde bir sıçrama mı geliyor? TKP işçi örgütlenmesinde eşik mi atlıyor?

Gebze'deki gecenin düzenleyicisi iki kurum Nâzım Hikmet Kültür Merkezi ve Petrol-İş Sendikası. Kuşkusuz NHKM bir TKP "inisiyatifidir" ve bunun ötesinde gecenin örgütlenmesinde parti birimlerimiz aktif görev aldılar. Biz bir dayanışma gecesinin misafiri olmadık, o gecenin düzenlenmesinde görev aldık.

Klasik kavramlar kullanırsak işçi hareketi şu an "kendiliğinden hareket" niteliği taşıyor. Ama bu hiçbir zaman insanların kendiliklerinden hareket etmesi anlamına gelmez. Her zaman, her yerde kurumsal, politik girdiler olur. İşin doğru tanımı tam da gecenin tanıtımında, pankartında belirtildiği gibiydi. İşin sahibi direnişçi işçilerdi. Geceyi organize edenler ise iki kurum.

Şube başkanı dile getirdi, buranın ev sahibi, konuğu yok dedi. Kimse direnişe dışarıdan dayanışmaya, desteğe gelmemişti. Sanatçılar da, Şişli'den kalkıp gelen beyaz yakalı da, söz alan başka bir fabrikanın işçisi de, Kadıköylü öğrenci de oranın ev sahibiydi. Bunlar ilginç yeniliklerdir. Türkiye solunun işçi hareketine dışardan destek olma hali bizim açımızdan geride kaldı.

“Dışardan destek” dediniz. Mesele Eylül ayındaki Üçüncü Havalimanı eylemleri sırasında solun harekete geçişi geliyor aklı.

Doğru bir örnek olabilir ama tek değil. Başka sayısız örnek var. Havalimanına solun dışardan müdahale denemesi çok bariz oldu. Binlerce işçinin ayaklandığı bir şantiye için kent merkezinde denenen zayıf dayanışma eylemleri bunu pekiştirdi. Bunun için aklımıza ilk örnek olarak gelmesi normal. Ama genel olarak sol, işçi sınıfına dışsal bir aktör haline geldi Türkiye'de. Sorunlu bir durum. Geçmişte sosyal yapıyı itibarıyla en deklase görümlü hareketler bile işçi sınıfına yönelirdi. Şimdi sol sınıfsal dayanakları belirsiz bir ideolojik akım görünümü veriyor. Kah kentsel dönüşümle, kah Kürt sorunuyla, kah kadın cinayetleriyle ilgili aynı formatta tepkiler gösteren, küçük bir topluluk. Bütün konular son derece önemli, mesele önem derecesi değil asla. Mesele şu ki, işçi sınıfını temsil eden bir sol, her gündem maddesine işçi sınıfının bakış açısını taşır, bu bir. İkincisi de işçi sınıfının organik tepkisini örgütlemeye, ortaya koymaya çalışır.

Sol bu noktaya “işçinin solcusu sağıcı olmaz” diye diye, sendikaları işçi sınıfının asıl kurumu saya saya, işçi sınıfını “demokrasi güçlerinden bir tanesi” olarak göre ve işçi sınıfı sosyalizmini, yani marksizm-leninizmi küçük burjuva demokrasisiyle ikame ede geldi. Şimdi bu eğilimlerin dışında kalmış olanların solun bütünü adına bir hamle yapmasının, genel olarak solun da bu yoldan kabuğu çatlatmasının olanakları ortaya çıkmış bulunuyor.

Flormar ve Salı gecesi yapılan dayanışma etkinliğini sormak istiyorum. Bu konuştuklarımız içinde nasıl bir yer tutuyor?

Flormar direnişi işyerine sen-

dikayı sokma talebinin merkezde durduğu bir eylem. Bu örgütlü mücadele, örgütlü yaşam gereksinimi anlamına gelir ve çok değerlidir. Marka itibarının kritik olduğu bir işletmeden söz ediyoruz; bu direnişin toplumsallaşmasını sağlayan faktörlerden biri. Diğer kadın faktörü. Kadın özgürlük hareketi, işçi sınıfının siyaset sahnesine çıkmasıyla birlikte işçici ve sosyalist eksenlere kaydı, tarihsel olarak. Kadın işçilerin varlığı toplumda bilinçli ya da sezgisel olarak son derece zengin özgürlük çağrılarını yapıyor. Fabrika koskoca bir organize sanayinin içinde ve bütün patronlar hop oturup hop kalkıyor olmalı. Direniş buluşucudur çünkü. Bana sorarsanız Flormar patronu, arkasında kendini sınıfının dayanışmasını hissediyor olmalı, derim. Demek ki, Flormar işçisi de sınıfının parçası olduğunu daha güçlü hissetmeli...

FLORMAR'IN KARARLILIĞI NE YAPACAĞINI BİLEN BİR SINIFIN KARARLILIĞI

Dayanışma gecesi fikri burarlardan çıktı ve gayet başarılı oldu. Tutulan salon doldu taşıdı. Nadir rastlanan bir kaynaşma yaşandı. Direnişin strateji ve taktiklerine ilişkin çok sağlam mesajlar verildi. Örneğin direnişe katılmayan işçilere seslenme hassasiyeti, “üretimden gelen güç” vurgusu, her bir direniş noktasının bir bütünü parçası olduğunun somut olarak sergilenmesi... Kararlılık haması bir cesaret değil, ne yapacağımı bilen bir sınıf hareketinin bilinçli kararlılığıydı.

Bu nitelikleriyle Flormar bugün Türkiye işçi sınıfının ortalamasının üstüne çıkan bir örnektir. Dolaşısıyla bu örnekte kazanım elde edilmesinin değeri hayli yüksek olacak.

Tam da böyle olduğu için konu Flormar'la sınırlı ele alınamaz.

HEDEF ÖRGÜTLENMEK Mİ, HAREKETE GEÇİRMEK Mİ?

Patronların Ensesindeyiz sloganı ile seslenen nokta neresi? Doğrultusunu biraz da kendiliğindenliğin belirleyeceği bir işçi hareketlenmesi mi? Yoksa TKP, kendi çevresinde yoğunlaşacak bir işçi örgütlenmesine hizmet edecek bir slogan mı atıyor ortaya?

Patronların Ensesindeyiz dar anlamda bir örgütsel gelişme denemesi veya emekçileri belli bir doğrultuda harekete geçirmeye dönük bir çağrı olarak düşünülmesin. Partinin örgütlenmesi, daha doğrusu örgütün mevzilerini güçlendirmesi ile işçilerin harekete geçirilmesi birbirinden ayrı ve tek başına anlam taşıyan şeyler değil burarda.

Solun sınıfa dışsallaşmasından, adlı adınca "orta sınıflaşmasından" söz ettik. Fotoğrafi değiştiriyoruz: Solculuk ve işçi sınıfı organik bir bütündür. Örgütsel yarar sağlamak ile sınıfın genel çıkarı arasında uyumlu bir birliği inşa edeceğiz. Parti sınıfın içinde örgütlenecek ve sınıfın hareketini örgütleyecek. Burada dışavurumculuğun, gösterişçiliğin ne faydası ne yeri var. Tersine daraltıcı davranışları çağırıştırır örgüt sembollerine yüklenmek. Öte yandan işçi hareketinin politik sembollere mutlak ihtiyacı vardır, çünkü sınıfın asli mücadelesi politik mücadeledir. Leninizmin unutulmuş abc'sini hatırlamak ve yeniden kurmak bizim görevimiz. Çok hassas bir iş bu.

Ekonomik krizin temel çıktısı sermayenin emeğe saldırısıdır. Bu saldırıya karşı kendiliğinden tepkilerin boy vermesi kaçınılmaz. Ancak bu kendiliğindenliğin parti tarafından cesaretlendirilmesi gerekiyor. Zira sadece bizde değil tüm dünyada, "yenik bir işçi sınıfı" gerçeğinden hareket ediyoruz. Güncel durumda kendiliğinden davranış mücadeleye katılmak yönünde değil. Bu boşluğu bir avantaja çevirmek için Partinin kendiliğindenliği de yetmez. Özel bir konsantrasyonla, olağanüstü bir adanmışlıkla, mükemmel bir koordinasyonla çalışmak zorundayız. Çünkü komünist hareketimiz ve partimiz de orta sınıf kuşatması altında. Daha Eylül ayında TKP Konferansı bu kuşatmayı kırma kararı aldı. Bu kararı uyguluyoruz "Patronların Ensesindeyiz" derken. Yani devrimci duygu, krizin sonuçlarını beklemek olamaz.

İŞÇİ SINIFI PARTİSİNDE “BİR DE İŞÇİ ÇALIŞMASI ALANIMIZ VAR” DENİLMEZ

TKP'nin bir siyasi parti olarak örgütlenme önceliklerini fırsatlara göre belirleyebilir. Başka alanlarda bir çoraklaşma görüldüğü ya da burada bir potansiyel bulunduğu için işçi çalışmalarına ağırlık verildiğini düşünebilir miyiz?

“Örgütlenme fırsatları” konusunun bu şekilde değerlendirilemeyeceğini, böyle bir sonuca varmanın doğru olmayacağını düşünürüm.

Somut olarak TKP'nin gerçekleştirmeye çalıştığı atılım, işçi çalışmasını politik örgütlenmenin "alanlardan biri" sayarak altından kalkılabilir bir iş değil. İşçi sınıfı partisi gençlik örgütlenmesinde emekçi çalışması yapar. İşçi sınıfı partisi kültür sanat örgütlenmesinde emekçi çalışması yapar. Kadın çalışması ha keza. Bunlar soyut konular değil. Öğrenci gençlik bir yerde, işçi gençlik başka yerde değil çünkü. Proleterleşme öğrencileri de kapsıyor artık. Meslek lisesi öğrencileri işçi sınıfının en ağır sömürüye tabi kesimlerinden biri. Sanatçılar piyasa ilişkilerine teslim olmayacaklarsa, bunu elbette onurlu aydın duruşuyla, ama bunun ötesinde üretimleriyle, yaşamlarıyla emekçilerin parçası olarak gerçekleştirebilirler... Bu bütünlük toplumda kendiliğinden toplumsal hareketler eliyle, "kimlikler"le kurulamaz. Tersine olur. Kimlikler ayrıştırır, ayrıştırır, parçalar. Sınıfsallıktır birleştirici olan. Devam edeceğiz. İnşaat işçileri sanatçılara neler yaşadıklarını, ne yiyip ne içtiklerini anlatacaklar. Sanatçılar grev ziyaretçisi değil, direnişlerin ev sahibi olacak.

ŞAKA YAPMIYORUZ!

Krize ve kriz fırsatçılığına karşı... Dönemin TKP dışında da çok tekrarlanan bir kalıbı bu. Patronların Ensesindeyiz bu açıdan bir kriz hazırlığı mı? TKP'nin bir moment için hazırlık yaptığını söyleyebilir miyiz?

İster sınıf içindeki politik birikimin mayalanıp boy atmasına, ister partinin davranış kalıplarındaki dönüşüme bakın: Uzun hazırlıklar, ılımlı geçişler için zamanımız yok. “Bugün tohumlar atıyoruz, gelecek mevsim, koşullar uygun giderse hasat iyi olur.” Hayır, yok böyle bir lüks. Krizin ortasındayız ve sınıfımız ya ayağa kalkacak ya da faturanın altında çökecek. Bir tür doğal afet gibi düşün. Mücadele örgütlenmezse emekçiler ve yoksullar afetten korunmak için başka güç arayışlarına yönelmek zorundadır. Ya Tanrıya, ya da Tanrının yeryüzündeki temsilcisi gibi algılanan düzenin sahiplerine! Zamanımız yok ve çok hızlı hareket etmek zorundayız. Şaka yapmıyoruz.

BUNU YAPACAK GÜÇ VAR MI?

Şeytanın avukatlığı mı dersin, bilmiyorum ama; bütün bu konuştuklarımıza karşı ilk aklı gelen tepki “bunu yapacak güç var mı” sorusu ve kötümserliği oluyor...

Keşke şeytanın avukatlığı olsaydı. Şeytana inanmayan deyip geçerdik! Bu işçi sınıfının ve aydınların güncel bilinç ortalamasıdır. Üstelik bu güncel vasatlığın temsilcisi olan sol siyasal odaklar var. TKP dışında bütün sol “gerçekçi olalım, elde edilebilecek olandan fazlasını istemeyelim” diyor. Hele memleketin burnu ve solun makus talihi seçimden çıkamaz haldeyken!

İşimizin kolay olduğunu veya yepyeni bir kıtanın ilk kez bizim tarafımızdan keşfedildiğini iddia etmiyoruz. Ama diyalektik de buna deniyor: Hem emekçilerin mücadelesini örgütlemek üzere büyük bir esneklik gösterecek ve “önce işçi sınıfı” diyeceğiz, hem de bütün liberal ve karamsar kuşatmalara karşı “önce Parti” demekten bir adım geri çekilmeyeceğiz. Siyasi iktidar ve patronlar yetmezmiş gibi, bize sayısız kulp takılacağını, çelme atılacağını biliyoruz. Genişlemek, yayılmak, sıçramak için çaki gibi bir parti olmalıyız.

Kötümser soruya dönersem, o güç hazırda olsaydı bütün bunlar üstüne kafa yormaya ve geceyi gündüze katmaya ihtiyaç da olmazdı. Tabii ki güçsüzüz ve ne iyi ki ciddi bir atılımın arifesindeyiz.

PATRONLARIN ENSESİNDEYİZ

DENİZBANK MÜDÜRLERİ İŞÇİLERİ GÖZETLİYOR

DENİZBANK'TA PATRON SUÇÜSTÜ ENSELENDİ

Seyahat, oturma, mesai arkadaşlarımız. Ne tekliki kredi olanın arzu, ne yaptırılmaz. Ne ülke ekonomisinin gerek, bağımlılığın artması, ne adanmayan de borçları. Bunların hiçbirini bizim esermiz değil.

Biz sadece değer ürettik ve onlar yıllar boyunca sermayemizi geçirdiler. Sınırlı bu sermaye zenginlik ve değerlerinden sadece onlar yararlandığı halde "Kıbrıs" deniya ve ekör. Borsa borsaları düşünün volatilitesi ampör. Ekonomik krizle bulunduğumuz durum onlar için sadece bir ölüme olarak görüyor. Biz daha fazla yaşarız. Sömürmek için bir fırsat olarak değerlendiriyor. Yeni katar tabanlı "personelin mola sarıya" ve "Kameralardan gözüküyor" gibi sahte haberler yayılarak, sosyal medyadan bile "kavir" topluyorlar. Molaların sarıya sarıya sayıyor, kural haline gelen fazla mesailer ne "tabiiyat"lar.

Sektördeki ücret tabanını oluşturan her pozisyondan, basitce ücretli üç yüz ellime, ucuz dönemlerde, basitce ücretli olan okuma planı yapıyorlar. Bölge müdürlüklerine uyan verilecek personel hedefi koydular. Şehir merkezindeki güncel kaptarı az, personeli tamamı bira görülmüşler.

Onlar lüks içinde yaşarken en ufak bir bildirimde bile bulunmadan genel müdürlük binasının yeni dağıtıyorlar.

Ücretlerin, değişim sistemleri primlerinin emicileri sağladılar.

Değerli arkadaşlar, Onların uyguladıkları bir plan var, o kuralı bizim de bir planımız olacak olacaktır.

DenizBank emekçisi bir karar vermediler. "Finansal yapılandırmaların" vesile üyüleyici olmak, bir sonraki çağrıya kadar işten ayrılmakla kurtulmak için her türlü imparatorluğuna boyun eğmek... Bunlar elimizde kalamaz da kaybedilmemizi başka sonuç vermeyecektir.



PATRONLARIN ENSESİNDEYİZ

Denizbank yönetiminin Management Board isimli kurulda "personelin mola saniyeleri" başlığıyla bir maddeyi gündeme aldığı ve işten çıkarılacak kişi sayısının tespitinde bu listenin de kullanılacağı öğrenildi. Denizbank Halk Komitesi, 16 Ekim 2018 tarihinde yayınladığı bildiriye banka Genel Müdürlük binası önünde dağıttı. Genel Müdür Hakan Ateş başta olmak üzere üst yönetimin yeni hissedar döneminde koltuklarını korumaya çalıştıklarını ve bunun için "işten çıkarma" sözü verdiklerini belirten Denizbank emekçileri dağıttıkları bildiride "Kameralardan gözüküyorlar, işyeri telefonlarına yüklenen uygulamalardan bile kanıt topluyorlar. Molaların saniyesini sayıyor, kural haline gelen fazla mesailerini ise unutuyorlar, banka emekçilerini gözletmekle kafayı bozan patron ise kendini o kadar güvende hissetmemelidir çünkü bu işyeri emekçilerle doludur" dedi. Bildiride ayrıca, boyun eğmeyen tüm Denizbank emekçilerine, mücadele ve dayanışma ağına katılma çağrısı yapıldı.

PE DİRENEN İŞÇİLERE ERZAK KOLİSİ DAĞITTI



Kriz fırsatçısı patronlara karşı dayanışma haberleşme ve mücadele ağı olarak yola çıkan PE, 23 Ekim 2018 günü Flormar, Cargil ve BBS Metal işçilerine erzak kolileri dağıttı. Flormar işçilerine yapılan dağıtım sırasında, mücadele ve dayanışma ağı PE adına konuşan metal işçisi Mustafa Tozkoparan sadece Flormar patronu ile değil Gebze OSB'deki patronların tümü ile mücadele eden Flormar işçilerinin her zaman yanında olacaklarını ifade etti.

ANI TUR STAJYERLERİ HAKLARI İÇİN BİR ARADA

Anı Tur'da stajyer işçiler, PE ağı ile iletişime geçerek birlikte hareket etmeye karar verdi. Daha önce birlikte mücadele eden Anı Tur işçileri, şirket merkezi önünde direnmişler ve haklarını alarak direnişlerini kazanımla sonuçlandırmışlardı. Şimdi de, Anı Tur'daki stajyer işçiler, maaş ve primlerinin ödenmediğini, Temmuz ayından bugüne maaş alamadıklarını, bayramlarda ve hafta sonları da çalıştırıldıklarını, günlük yemek ihtiyaçlarının karşılanmadığını, günde 15-16 saate varan sürelerde çalıştırıldıklarını, aşağılanma, baskı, küfür ve hakaretlere maruz kaldıklarını açıkladı. 16 yaşında olduklarını vurgulayan stajyer işçiler, "Bizi çocuk yerine koyup hakkımızı yiyenlere inat buradayız, bir aradayız ve haklarımızı ödenene kadar bize yapılanları anlatmaya ve birlikte hareket etmeye devam edeceğiz" dedi. Tüm alacaklarının ödenmesini isteyen Anı Tur stajyer işçileri, diğer arkadaşlarına da çağrı yaparak onlardan Patronların Ensesindeyiz ağı ile irtibata geçmelerini istedi.

BORUSANDA İŞÇİ KIYIMI

Bir kriz fırsatçısı da Borusan Holding. Burada da krizin faturası çalışanlara ödetilmek isteniyor. Borusan Makina Ve Güç Sistemleri geçtiğimiz günlerde krizi bahane ederek 60'ın üzerinde çalışını işten çıkardı. Patron-

ların Ensesindeyiz ağına, Borusan Danışmanlık'tan da 10 işçinin çıkarıldığı haberi geldi. PE sayfalarında yayınlanan mesajda "aynı gemide değiliz, patronların ensesindeyiz, duyuruyor, teşhir ediyoruz." denildi.



ZORLU HOLDİNG'DE İŞÇİ DAYANIŞMASI



Zorlu'nun İstanbul'da bulunan genel müdürlüğünden emekçiler, kriz bahanesi ile işten çıkarıldı. Bu emekçiler, sol portala verdikleri röportajda şirketin son iki yıldır çalışanları üzerindeki baskıyı artırdığını ve korku imparatorluğuna dönüştüğünü, şirketteki işten çıkartmaların mali sorunlar nedeniyle değil kadrolaşma ve kâr hırsı sebebiyle yapıldığını anlattı. Günde 15-16 saate varan düzensiz çalışma yaşamına sahip çalışanlar, fazla mesai ücreti almadıklarını, buna karşın şirketin son yıllarda giriş ve çıkışları takip altına aldığını, beş dakikadan geç kalan çalışanları kuralan otomatik sistemle uyarmaya başladığını ifade etti. Gece saatlerinde veya sabah erken saatlere alınan uçak biletleriyle uyuyacak zaman bulamayan çalışanlar, işe beş dakikadan geç kalmaları durumunda "izinizden düşeriz" denilerek tehdit edildiklerini de söyledi.

KAMİL KOÇ SERVİS ŞOFÖRLERİNİN ÜCRETLERİNİ ÖDEMİYOR



Kamil Koç, Samsun otogarında servis araçlarının iki aydır kiralarnı ve ücretlerini vermediği gibi maaşını soran çalışanları ise dövmekle tehdit ediyor. Öte yandan otogar yazıhane çalışanları, Samsun otogarında tüm firma servislerinin kaldırılacağını ve belediyenin servis koyacağını iddia ediyor. Bu konuda, Samsun Büyükşehir Belediyesi ile firmalar arasında bir anlaşma yapıldığı gelen bilgiler arasında. Ayrıca Kamil Koç, Metro gibi firmalarda düne kadar yoğun bir şekilde işleyen servislerde yıllardır şoförlük yapanların akıbetlerinin ne olacağı konusu da henüz belirsiz.

ÇÖKEN DUVARIN ALTINDA TEKSTİL İŞÇİLERİ ÖLDÜ

İzmir'in Bergama ilçesinde Kortar Tarım Ürünleri Şirketi pamuk deposu ile Enerji AŞ tekstil fabrikası arasındaki duvarın çökmesi sonucu Hülya Demirkıraner (43) ve Necla Davulcu (52) yaşamını yitirdi. Patronların önlem almamasının duvarın çöküşüne neden olduğu belirtiliyor. Pamuk deposunun 2 ortağı, kepçe operatörü ve tekstil atölyesinin sahibi gözaltına alındı.

KSC YAPI İŞÇİLERİ DE HAK ARAMAK İÇİN BİR ARAYA GELDİ

İzmir Çiğli OSB'de kurulu bulunan CMS jant patronu ek bina inşaatı için anlaşığı KSC Yapı ile sözleşmesini feshedince şantiyede çalışan 90 işçi de işyerine alınmadı. İşçiler dört aydır ücretlerini almadıklarını, şantiyeden özel eşyalarını almalarına dahi izin verilmediğini ve muhatap bulamasa da haklarını almakta kararlı olduklarını bir araya gelerek gösteriyor. İşçiler, KSC Yapı'nın konkordato ilan etmiş olmasının alacaklarını nasıl etkileyeceği sorusu üzerinde de duruyor. Bu sorunun yanıtı, işçilerin PE ağı avukatlarının yardımıyla alarak konkordato komiserleriyle görüşmeleri sonucunda belirlenecek.



İŞÇİLERİNİN HAKLARINI ALMASINA KATLANAMAYAN PATRON (YÜZSÜZLÜĞÜN BÖYLESİ)



PE ağının işçilerle haberleşmek üzere ilan ettiği telefon numarasına ilginç bir çağrı geldi. Kendisine işveren denilmesinde ısrar eden bir patron PE telefonunu arayarak iki işçinin ona dava açtığını ve haksız yere kadem tazminatı, ihbar tazminatı talep ettiklerini, mahkemede işçilerin kesinlikle kazanacağını söyledi ve kendi haklarını kimin koruyacağını sordu. PE yetkilisi, işçilerin haklarını korumak için çalıştıklarını, patronların haksızlık yapma hakkını korumak içinse çok sayıda devlet kurumu, dernek, oda, sendika ve şirketin iş başında olduğunu hatırlatarak telefonu kapattı.

MAKRO MARKET İŞÇİ ALACAKLARININ ÜZERİNE KONDU

Taze gıda zincirine devredilen Makro Market işçilerinin uğradıkları hak gaspları devam ediyor. Kayseri'de önce 150 daha sonra 250 işçi aralıklarla ücret, kıdem ve ihbar tazminatı alacakları ödenmeden işten çıkarılmıştı.

Konkordato ilan eden Makro Market, bazı marketlerin satışını yaparken bazılarını da kapatmış. Ankara'da işten atılan işçiler, Makro Market patronunun işçilerden zorla her tür hakkını aldığına dair imza aldığını belirtiyor. Samsun'da hak gasplarına karşı direnişte olan Makro Market işçileri, bir açıklama yayınlarak, Samsun'da on beş yakın şubenin Taze Market tarafından bir gecede hiçbir sayım yapılmadan devredildiğini, alacakları için eylem yaptıklarını ifade ederek yetkilileri haksızlığın giderilmesi için görevle davet ettiklerini ve her Pazar günü eylemde olacaklarını belirttiler.

TEMSA PATRONLARI ÇALIŞTIRDIKLARI İŞÇİLERİN HABER OLMASINA DAYANAMIYOR

TEMSA patronu Aralık ayı itibarıyla 6 hafta boyunca üretim duracağını açıkladı. Fabrika yönetimi yılın ilk çeyreğinde sipariş alamadığını belirtip, döviz kurundaki artış bahane ederek çalışma gününü 5'ten 4'e düşürmüştü. İşçilerin çalışma süresinden kısılan bu bir gün, yıllık izninden düşürülmüş, Haziran ayında ise aynı bahane ile 1700 işçinin çalıştığı fabrikada 300'e yakın işçi ücretsiz izne çıkarılmıştı. İşçileri 6 haftalık ücretli izne göndermeyi planlayan fabrika yönetiminin bu süreyi uzatabileceği belirtiliyor. Fabrikanın işçilerin alacağı maaşın bir bölümünün işsizlik maaşı bağlanarak devlet tarafından karşılanmasını da talep ettiği dile getiriliyor. Konuyla ilgili haber sol portalda



TEMSA

yayılandıktan TEMSA yöneticilerinin bir mesaj göndererek bilgilendirme yapma ihtiyacı duydukları öğrenildi. Gönderilen bilgilendirme notunda 21 Aralıkta başlayan ve 2019 Ocak ayına kadar sürececek bir dönemde üretime ara verileceği belirtilerek işçilerin ücretli izni olacağı vurgulanıyor. 2000'lerin başında özellikle otomotiv sektöründe yaşanan gelişmelerde, işçilerin ücretli izin haklarının zorunlu olarak kullanılabilmesi ile başlayan sürecin, zorunlu ve zorla ücretsiz izin kullanılmamasına vardığı görülmüştü. İşletme yönetiminin "zorunlu" olarak yaptırdığı ücretli izinlerde işçilerin ücret kaybı olmuyor ama bu zorunlu "izin" süresi, yıllık ücretli izin haklarından düşmüş oluyor.

FLORMAR İŞÇİLERİ TARİH YAZMAYA DEVAM EDİYOR



Flormar'ın güzellik formülü: DİRENİŞ VE DAYANIŞMA

TKP'DEN FLORMAR İŞÇİLERİNE MESAJ

Türkiye Komünist Partisi İstanbul ve Kocaeli örgütleri, Gebze'de düzenlenen dayanışma gecesi vesilesiyle Flormar işçilerine bir mesaj yolladı.

Flormar işçilerine hitaben yazılmış mesajın tam metni şöyle:

Sendikalı olduğunuz için işten atılıyorsunuz. Çünkü hakkınızı arayan işçinin maliyetleri artıracaklarını düşünüyorlar. Aynı maliyet azaltma tutkusunun Üçüncü Havalimanında kaçımızın yaşamına son verdiğini tam olarak bilemiyoruz.

Kriz var ve aynı gemideyiz diyorlar sonra da!

Onların gemisi saltanat kayığı. Bizimki başka.

Haklarımızı kendimize değil bütün toplum için istiyoruz. İşçiler ancak bütün toplumla birlikte özgürleşebilirler. Tersisi de doğrudur; işçilerin özgürlük mücadelesinin bütün topluma yayılması kaçınılmazdır, engellenemez...

Bu gece Flormar direnişiyle dayanışma için buradayız. Onlarca farklı sektörden, farklı işletmeden, direnen, hakkını arayan, bu arada olmadık baskılara ve haksızlıklara maruz kalan, her yaştan işçiler olarak buradayız.

İnsanın insanı sömürdüğü bir dünyada yaşıyoruz. Sömürenler ve sömürülenler aynı gemide değiller. Bizi işçi oluşumuz birleştiriyor. Bizi boyun eğmemeyi seçmişimiz birleştiriyor.

Bu gece buluşmamız bize dışsal bir direnişe dışarıdan bir destek değil. Bu gece buluşup vicdanımızı rahatlatmayacağız.

Bütün emekçilerin dertlerinin ortak olduğunu ihmal ederse destek dayanışma dışarıdan bir kereliğine, iki kereliğine verilmiş destek olarak kalabilir. Emekçilerin kurtuluşunun aynı yoldan geçtiğini ihmal ederse vicdanlarımız rahatlamış, görevimizi yapmış olarak ayrılabiliriz bu salondan. Buraya desteğini ilan eden, mesaj yollayan, kalkıp gelen, sahneden veya salondan katkı koyan herkesi daha fazlasının parçası olmaya davet ediyoruz. Sömürü düzenine son vermeden, elde edebileceğimiz bütün kazanımlar geçici kalmaya mahkumdur. Sömürü düzenine son vermediğimiz süre kalıcı olan tek şey haklarımıza saldırılmasıdır. Sömürü düzeninde işçi bir maliyet kaleminden öte anlam taşımaz.

Oysa biz dünyayı, yaşamı var ediyoruz.

Boyun eğen işçiler sadece bir kalabalıktır. Örgütlenen işçiler dünyayı değiştirir, saltanat yıkar, yeni bir yaşam kurar. Türkiye Komünist Partisi bunun için var. İşçilerin birliği için, sömürü düzenine son vermek için.

Flormar kazanacak. O kapı açılacak, işçiler fabrikaya dönecek. Cargill'de de kazanacağız, Üçüncü havalimanında da... Mutlaka kazanacağız. İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

TKP İstanbul ve Kocaeli İl Örgütleri

Petrol – İş sendikası ve Nâzım Hikmet Kültür Merkezi direnişleri 160 günü devirmiş olan Flormar işçileriyle dayanışma amaçlı bir gece düzenledi. Geceye ev sahipliği yapansa işçi ve emekçi halk oldu.

Cargill'den, BMS Metal'den, Üçüncü Havalimanı İnşaatı'ndan, Anı Tur direnişinden işçilerle, banka çalışanları, belediye işçileri, işçi avukatlar, neredeyse her sektörden emekçiler buluştu.

Flormar direnişinde önemli bir eşik aşıldı geçen hafta. Direnişçi işçiler ve dostları Gebze'de buluştu, duygu ve düşüncelerini paylaştı, kararlılıklarını tazeledi.

Gecede Flormar işçilerinin coşkusu görülmeye değerdi.

Buluşma, direnişin 162. gününe denk geldi. 23 Ekim'de Nâzım Hikmet Kültür Merkezi ve Petrol-İş sendikasının birlikte düzenlediği gecede izdiham vardı. Kalabalık salona sığmadı, sokağa taşı. Geceye katılan, salonda yer boşaldıkça içeri giren, dayanışmasını gösterip evine dönenlerle birlikte binlerce kişi Flormar direnişinin coşkusuyla paylaştı. Flormar işçilerinin direnme kararlılığı ve coşkusu geceye şekli verirken yapılan konuşmalarda, söylenen şarkılarda, salonda atılan sloganlarda işçi sınıfının birliği ve birleşik gücü vurgulanıyordu.

Dayanışma etkinliğinin açılış konuşmasını yapan Enver Aysever, Flormar işçilerinin, ülkedeki işçi direnişlerinin simgesi haline geldiğini söyleyerek açtı geceyi. Direnişteki

işçiler etkinliğinin yapıldığı salona "Flormar işçisi tarih yazıyor" sloganıyla giriş yaptı. Gece, sol HD'nin geçtiğimiz aylarda hazırlayıp yayımlanmış olduğu 'Güzel Direnişte' adlı belgeselin gösterimi ile başladı. Çok sayıda aydın ve sanatçı Flormar işçileriyle dayanışma mesajlarını kaydetmişti, bunlar izlendi. IBM Türkiye çalışanları, Gayrettepe plaza çalışanları, Beşiktaş Belediye Çağrı Merkezi çalışanları, Gayrettepe Levent işçi avukatları ve Ford Otosan emekçileri geceye dayanışma duygularını gönderdi.

Sanatçı Serap Yağız ve Kerem Aktan'ın seslendirdiği "Güzel Günler Göreceğiz" şarkısı bitince direnişçi işçiler şarkının direniş uyarlanmış halini seslendirdi hep birlikte. "Flormar'a sendika girecek, başka yolu yok" sloganıyla tamamlandı şarkı.

İŞÇİLER SAHNEDE

İlk şarkıdan sonra direnişteki işçiler çıktı sahneye. Petrol-İş Gebze yöneticisi Süleyman Akyüz, Gebze Organize Sanayide bulunan bütün işverenlerin Flormar direnişine karşı

çıktığını hatırlatarak, "Eğer Türkiye işçi sınıfı ve emek dostları başarıya ulaşmak istiyorsa Flormar'daki mücadeleye destek olmalıdır" dedi.

İşçi Ufuk "Flormar değil direniş güzelleştirir" sloganını vurgulayarak konuştu. Cargill işçileri adına söz alan İşçi Suat, "Cargill işçileri tam 190 gündür başkaldırıyor ve haklarını alana kadar başkaldırmaya devam edecekler" dedi. BMS Metal adına söz alan işçi "Bu ülkenin her yerinin Cargill, Flormar ve BMS'ye dönüştürülmesi gereklidir" diyerek dayanışmanın önemini hatırlattı.

Flormar işçileri adına konuşan Günnur, 60 gün süren mücadele sonucunda taşeronun kaldırılması dâhil pek çok kazanım elde ettiklerini söyledi. 191 Greif işçisine açılan davayı hatırlattı ve katılanları 12 Kasım'da İstanbul Adliyesinde yapılan duruşmayı izlemeye çağırdı. 3. havalimanı işçilerinin temsilcisi, tutuklanan havalimanı işçilerinin mesajını okudu. Mesajda tutuklamaların başka işçilerin sendikaya üye olmasını engellemek için yapılan bir girişim olduğu dile getiriliyordu. Flormar işçileri adına konuşan Nurhan, 15 Mayıs'ta başlayan direnişlerinin kendileri için bir okula dönüştüğünü, direnişlerinin zaferle sonuçlanacağından emin olduklarını söyledi.

Flormar işçilerinden Ayla Fidan çıktı sahneye, türküsü hep birlikte seslendirildi. Flormar direnişçileri hep birlikte "Güzel günler göreceğiz çocuklar" dedi.

SANAT EMEKÇİLERİ VE AYDINLAR GECEDE YERİNİ ALDI



Çalışmaya karşı olmasına karşın direnişin destekçisi olan Müfit Can Saçını'nın (Mandıra Filozofu) konuşması salonda kahkahalarla karşılandı. Nâzım Hikmet Kültür Merkezi (NHKM) adına konuşan tiyatro sanatçısı Orhan Aydın, işçi sınıfının ve sanat emekçilerinin beraber bir tarih yazdığını söyledi. Aydın, yakın zamanda İstanbul'da çok daha büyük bir salonda daha büyük bir etkinlik yapacaklarını müjdeledi, "Patronların ensesindeyiz ve enselerinde olmaya devam edeceğiz" dedi.

Emin İgüs, Ender Yiğit, Nejat Yavaşoğulları, Dengin Ceyhan ve Teoman Kumbaracıbaşı şarkı ve türkülerle geceye duygu ve coşku kattılar. Yapıcılar grubu, Flormar işçileri için hazırladıkları "İkimiz" adlı şarkıyı sahnede Flormar işçileriyle birlikte seslendirdi. Gecedeki direnişin güzelleştirdiği dirençli işçilerin akıllara kazınan yüzleri kaldı.